

Mən indi Sizə nə məktub yazmaq istərdim, nə də günahlarınızla bağlı kiməsə müraciət etmək. Respublika rəhbərliyinin başında dayananda – qılıncınızın dalı da, qabağı da kasanda Sizlə görüşmək, adımı rəsmi və ya qeyri-rəsmi qəbullağınızın siyahısına saldırmaq istəmənmişəm, həndəvərinizdə fir-fır furlanların da yadına düşməyə cəhd etməmişəm. Mərkəzin təyinatını alıb Bakıda fəaliyyətə başladığımız ilk günlərdə təşkil etdiyiniz mitinqdəki çıxışınızı dinləyəndə əlim yerdən-göydən üzüldü, inandım ki, millətin başı üstünü qara buludlar alır. Siz ilk "monoloquunuzdan" millətin fikrini o günlərin dəhşətli ağırlarından, elan olunmamış erməni müharibəsindən, Mərkəzin daşnak-sayağı himayədarlığından, Qarabağdan, sərhədlərdən, qaçqınlardan uzaqlaşdırıb keçmişin təftişinə, təzə xiyar-pomidor "problemi"na, köhnə dostumuzun vaxtilə işdən çıxarılması məsələsinə yönəltmək istəyirdiniz. Bir-birinə calanan sonrakı acı hadisələr – iyirmi aylıq hakimiyyətinizin törətdiyi faciələr təsdiq elədi ki, zənnimdə yanılmamışam. Yazılarım Sizin əlinizin altındakı hərbi senzuranın qadağalarını yarıb keçəndə mətbuatda çap olunub. Hətta bir müşavirədə məclis əhlindən qəfildən soruşmuşunuz: "Mı kak mojem nemnojk rasselabit Qıdayata?" Kimsə: "On v poslednee vremya molçit" - deyib. Siz yenə əsəbləşmişiniz: "Ego molçaniye toje opasno!"

Qəzet redaktorları telefon söhbətində, ya görüşlərimizdə deyirdilər: "Fikirlərin üreyimizdəndir, bircə MK-dan icazə verələr, heç olmasa, şöbə müdiri..."

Yanvar soyqırımından sonrakı yazılarında isə dönə-dönə demişəm: Kimdir günahkar? Ə.Vəzirov "Mərkəzin" sessiyasında (SSRİ Ali Sovetinin sessiyası nəzərdə tutulur - red.) oturub nə yazıb-pozur görəsən? Bəlkə həqiqəti heç olmasa indi açar? Soruşmuşam, Sizdən də ... Ə.Daşdəmirovdan da (televiziya "tarixi" bəyanatını hamı xatırlayır, özünü də iki il sonrakı "redaktəsi", "Takix namereniy o tom, çtobi vvodit komendant-skiy ças v Baku u rukovodstva respubliki net" - kimi yox, sadəcə konkret – "V Baku ne budet komendantskoqo çasa" kimi) soruşmuşam. Məndən başqa da bu sualı verən çox olub. Bir neçə gün bundan qabaq Siz ekranda görünəndə (Daşdəmirov da axır ki, həmin veriləşdə peyda oldu) fikirləşdim, heç olmasa, bu dəfə "Mərkəz hücumçusu" maskasını yırtıb, formal da olsa, səmimi danışmağa çalışacağsınız.

Söhbətinizin əvvəlində deyəndə – Şəhidlər xiyabanında, baş daşlarında bircə tanış ad, bircə tanış şəkil görməyibsiniz, - hansı simə vurdunuz, aydındır, amma deyərsən, Siz də inanıbsınız ki, tamam günahsız adamlar şəhid olublar və bu günahsızlar içində günahkarlar axtarırdınız? "Rəqib" tərəfdarı, Xalq Cəbhəsində, o vaxtlar yaranmış təzə partiyalarda və qurumlarda, sözünü düzünü az-çox üzünlü deyən ziyalılar içindəmi gəzirsiniz günahkarları? O müsibətdə çoxlarının günühi var. Buna sözüm yox, bəş baş günahkar kimdir? Heç olmasa etiraf edaydınız ki, o Xiyabanda bircə nəfər hökumət adamı, vəzifələrə təyin etdiyiniz onlarca səbətsiz kəslərdən, onların oğul-uşaqlarından, doğmalarından, yaxın qohumlarından (hamısının canı sağ olsun, mən faktıdan danışırım) bir nəfər belə yoxdur, onda "raqib" tərəfi qınamağınızda təbii baxmaq olardı.

Yenə 1988-ci ilin ortalarında Bakıya gəlişinizi, ekoloji, iqtisadi problemləri, işsizliyi... xatırladınız, mənə elə gəlirdi ki, neçə il bundan qabaq Leninin adını daşıyan meydanı çıxışınızın mətnini yenidən təkrar oxuyursunuz, indicə cənab "palitbüro"dan, "tovariş Qorbaçov"dan sitatlar deyəcəksiniz. Sonra yenə iqtisadi məsələlərə qayıtdınız, "dəmə", 1989-cu ilin yayında SSRİ Dövlət Statistika Komitəsinin məlumatına görə, Azərbaycan ölkədə meyva və tərəvəz istehlakına görə... 14-cü yerdə imiş, Siz də hökm edib respublikadan çıxan yolları bağlayıbsınız, guya, bazarlarda qiymətlər aşağı düşüb. Və məhsulu respublikadan çıxarmağa verdiş etmiş kişilər bəyanat veriblər: "Mı oplatim skolko uodno, Vəzirov ne doljen ostatsya do sleduyuşeqo leta". (Vəzirovun bəzi ifadələri çıxışınızın orijinalında olduğu kimi saxlanılır - red.)Təccüblü bir "qiymət" də dediniz - bu qiyməti Sizin başınıza kimin qoyduğunu siri saxladınız, amma rəqəmi bildirdiniz: 300 milyon... Hə, Siz doğrudan da gələn yaya qala bilmədiyiniz, bəlkə elə düşünürsünüz ki, o "tacir kişilər" törətdilər Yanvar müsibətini?

Siz həqiqətən bu qədər sadələvhsünüz, yoxsa oynayırsınız? Respublika rəhbərinin,

Ə.Vəzirova açıq məktub

HİDAYƏT

üstəgəl diplomatın belə sadələvoh olmasına kim inanar? O ki qaldı oyuna... mən nə az, nə çox, düz on altı il peşəkar teatra rəhbərlik etmişəm, pyeslər yazmışam, Şekspiri dilimizə çevirmişəm... Sizin oyununuzu şiit komediyalar-daki şiit personajların ifaçıları ilə müqayisə etmək olar.

Yeri oldu-olmadı "moy narod", "moy narod" deyə-deyə Sum-qayıtı, sonra Əsgəranı, "zaxvat vlasti... v Lenkorane", Cəlilabadi, Cənubla sərhəddəki "neslixannyi vandalizm..."i, "sriv zasedaniya Verxovnoqo Soveta"nı, "mitinq Soveta oboronı", müxalifətlə gəcə yarından xeyli keçənədək oturub şəhbətəşdiyinizi dönə-dönə xatırladınız, demək istəyirdiniz ki, 20 Yanvar müsibəti "təbii" idi? Bəs kim xalqı o dəhşətli qırğın-dan xəbərdar və xilas etməliydiniz? Müsibətdən neçə gün qabaq zavoddakı görüşünüzdə o nə "silahlanma" tezisiydi atmışdınız meydana?

"Sentri vinovat? A seycas?" Çox hərləndiniz bu sözlərin ətrafında. Mərkəzə bircə kəlməlik qınaq, tənqid eşidilmədi... Bəlkə Siz də Yazovun yanvarın 18-dən 19-na keçən gecə Bakıya gəlişindən xəbərsiz idiniz? Və necə oldu ki, bütün Azərbaycan qalxan dənizi xatırlatsa da, Siz Qorbaçovla danışmadınız? Siz qətiyyətlə sadələvoh adam deyilsiniz. Azərbaycanı düşmənlərinin əliylə yazılmış sənərinin mahir iştirakçısıdır. Siz doğrudan da sadələvoh adam olsaydınız heç olmasa, aradan iki il keçəndən sonra müsibətin kökünü, yuxarıdan verilən konkret tapşırıqların, həndəvərinizdə gələn gələn tələblərin ucundan-çığından nəşə açardınız, abır-həya etmədən "günahkarlar axtarmayın, hamı günahkardır" deməzdiniz. Və lap dəhşətli bu-dur ki, heç olmasa, peşmanlıq da keçirmirsiniz. Yox, Siz heç nəyi açar bilmədiyiniz, məsələn, deyə bilərsiniz ki, ordu çəğirilməsi barədə Mərkəzə sifiroqramma verməyibsiniz? Deyə bilməzdiniz. Ona da "Qorbaçov" deyərler. SSRİ Xalq Deputatlarının qurultayında Tbilisi faciəsinə baxılması Sizin gözünüzü qabağında olub, Gürcüstan KP MK-nin keçmiş birinci katibi Patiasvili bildirəndə ki, 9 apreldə Tbilisinin küçələrində tökülən qanlardan xəbərsiz imiş, Qorbaçov onun öz imzasıyla Sov.İKP-yə göndərilmiş teleqramı (komendant saati elan olunması xahişini) getizdirib,

xalq deputatlarına oxutdurdu və bunu televiziya vasitəsilə bütün keçmiş nəhəng imperiya gördü. Ona görə də... Girenkonun, Yazovun, Mixaylovun... heç adını da çəkmirsiniz, sözünüzün də əvvəli-axırı – "günahkarlar axtarmayın, hamı günahkardır".

Doğrudanmı yanvarın 16-dan 18-dək rəhbərlik etdiyiniz büro bu məsələyə bağlı yığışmayıb, vəziyyəti müzakirə etməyib, tədbirlər planı hazırlamayıb və bu barədə Moskvaya müvafiq məlumat verməyib, müvafiq xahiş etməyib, kömək istəməyib? Bəlkə bu işi Ali Sovetin Rəyasət Heyəti öz üzərinə götürüb? Bəlkə hər şeyi Siz özünüz öz iradənlə təkbəşinə həli edibsiniz? Burda da sual çoxdur, amma bir şey mənə gün kimi aydındır: sizlərdən müraciət olmasaydı, Qorbaçov Azərbaycana başkəmənlər ordusu yeridə bilməzdi. Əgər Siz kömək istəməyibsiniz və ya fəvqəladə vəziyyəti əleyhinə olmusunuzsa, niyə respublikanın müxtəlif təşkilatları adından müraciətləri yığdınız? Deyəcəksiniz ki, o vaxtlar Bakıda hər hansı bir iri müəssisənin rəhbərliyi, ictimai təşkilatları MK-nin və ya raykomun tapşırığı olmadan yuxarılara müraciət edə bilirdi ki, şəhərdə hərbi vəziyyət elan edin? Buna inanan tapılırmı?

Siz qaçqınları da xatırladınız, guya, müxalifəti o zavallıların problemləriylə birgə məşğul olmağa çağırıbsınız. O zavallıları ki, Sizin tapşırığıyla, raykom katiblərinin hökümüyə doğma Azərbaycandaca neçə kənddən, neçə eldən qovuldular, axırda gələn tələblərin ucundan-çığından nəşə açardınız, abır-həya etmədən "günahkarlar axtarmayın, hamı günahkardır" deməzdiniz. Və lap dəhşətli bu-dur ki, heç olmasa, peşmanlıq da keçirmirsiniz. Yox, Siz heç nəyi açar bilmədiyiniz, məsələn, deyə bilərsiniz ki, ordu çəğirilməsi barədə Mərkəzə sifiroqramma verməyibsiniz? Deyə bilməzdiniz. Ona da "Qorbaçov" deyərler. SSRİ Xalq Deputatlarının qurultayında Tbilisi faciəsinə baxılması Sizin gözünüzü qabağında olub, Gürcüstan KP MK-nin keçmiş birinci katibi Patiasvili bildirəndə ki, 9 apreldə Tbilisinin küçələrində tökülən qanlardan xəbərsiz imiş, Qorbaçov onun öz imzasıyla Sov.İKP-yə göndərilmiş teleqramı (komendant saati elan olunması xahişini) getizdirib,

Qarabağdan ölüm təhdidi ilə qovuldular, isti ocaqlardan didərgin düşdülər, 13-15 yanvar hadisələrinin ertəsi günü isə öz əlinizlə törətdiyiniz cinayətlərə siyasi qiymət verməyə cəhd etmədiniz, bürünuzun qərarını çıxarıb, bütün günahları o zavallıların üstünə yıxdınız. Bu qərarı çıxarmaqda əsas məqsədiniz yeni cinayət törətmək idi: yerli əhali ilə qaçqınlar arasında nifaq salmaq, qardaş qırğını törətmək. Bu yolla "şanlı" ordunun şəhərə girməsinə "ciddi" bəhanə tapmaq.

Bakıdan qaçmağınız isə... gülməli nağıllara oxşayır: yanvarın 18-dən 27-dək "heç nə yadınızda deyil, yanvarın 18-də günorta xəbər veriblər ki, "Politbüro" Sizi işdən kənarlaşdırıb, aparıldığınızı Sizə söyləmədilər? Görürsünüz, yuxulu nağıllar kimidir, gülməli nağılların qəmli sonluğutək. Ən qatı cinayətkarlar da, içlərində zərrə qədər qeyrət, namus hissi varsa, xalq məhkəməsinə günahlarını etiraf edirlər, törətdiklərini açıb-ağardırırlar. O dəhşətli soyqırımından sonra günahlarının yüzdə birini boynuna almıyasan, milyonlarla tamaşaçıya üz tutub deyəsən: necə getdiyim yadımda deyil, yanvarın 18-də yatıb, 27-də oyanmışam. "Moy narod" ifadəsi səmimiyyətlə deyiləndə "mənim evim", "mənim ocağım", "mənim oğul-uşağım" kimi səslənir və bundan uca adı yerli yoxdur. Belə ağ yalanları, multiplikasiya filmləri qəhrəmanlarının gülməclərini xatırladan "monoloquuzu"

diplomatiya "karyera"nın davamı üçün XİN-nə dəvət eləyib.

Axşam saat 11-in yarısındanək MK-da olubsunuz.

Sonra... "heç nə yadınızda deyil".

Yanvarın 27-də ayılıbsınız. Moskvada, ayrı məmləkətdə, aydın deyil, bəlkə də ayrı şəhərdə? Yoxsa ağır stress keçiribsiniz, şok vəziyyətinə düşübsünüz. Vəzifədən ayrıldığınız, yoxsa əlinizlə törədilən soyqırımı üzündən? O da aydın deyil. Bəs doğmalarınız, dostlarınız da Bakıdan nə vaxt, necə

dinləyəndə fikirləşsən: ulu tarixi boyu heç kəsi aldatmayan, düz sözü, düz əhdi müqəddəs sanan, qılınc qabağında da xəyanət etməyən, mərdliyi qoca Şərqi heyretləndirən bu qeyrətli millət doğrudanmı Sizin xalqınızdır?

Qorbaçov Sizi gecəyari Pakistandan gətirib, Azərbaycana rəhbər təyin edəndə, həqiqətən, ağır vaxtlar başlamışdı. Amma mənə bir məsələ çox düşündürür: iyirmi il respublikadan ayrılırsınız, arada gəlib bir şəhərə

rəhbərlik eləyə bilməyən adam nəyə arxalanıb, hansı prinsipləri əsas götürüb elə ağır yükün altına girdi? Əsas məqsədiniz nəydi? Qarabağ uydurmasının aşkarlanması? Yoxsa qaçqınların problemi? Bəlkə iqtisadiyyat? Yox. Siz, əslində, nə Qarabağın qorunmasıyla məşğul oldunuz, nə qaçqınlarla, nə də iqtisadiyyatın inkişafıyla. Gündə bir tezis atıb meydana - arxasında gizləndiniz: qoz ağacı əkmək, kompyuterləşdirmək, hamam tikmək. Bəs Qarabağ? Volskinin rəhbərlik etdiyi Xüsusi İdarə Komitəsinə kim yaratdı Azərbaycanın bu dilbər guşasında? Ermənin əlini sıxan bu canişini kim SSRİ-nin xalq deputatı elədi? Bu gün deyə bilərsinizmi, onun seçilməsinin

etmək lazım idi. Siz bu adamların fəaliyyətini, şəxsiyyətinin harda öyrənmisiz? (İşdən çıxarılanın da, yeni təyin edilənlərin də.) Harada, haçan? Hindistan, Nepalda, Pakistanda işləyəndəmi? Ümumiyyətlə, mənə, kadr "siyasətində" başlıca xətt yüksək vəzifələri Sizdən əvvəlki rəhbərliklər tərəfindən işdən qovulmuş adamlara (özleri yaşamırsa, onların uşaqlarına və yaxın adamlarına), özü də ağına-bozuna baxmadan paylamaq, kimlərdənsə qıyas almaq, köhnəli-təzəli korrupsiya yaratmaqdan başqa bir şey deyildi.

Ölkə rəhbərləri hansı halda, hansı şəraitdə Vətəndən qaçırırlar görəsən? Düşmənin ordusu ölkəyə girəndən neçə gün, neçə saat qabaq? Və tarix boyu başqa belə bir dəhşətli fakt qeydə alınımı? Müxalifətlə görüşlərinizdən çox dem vurursunuz, o söhbətlərdə əsas məqsədiniz nəydi, xalq hərəkatını parçalamaqımı? 1988 - ci ilin noyabr-dekabr hərəkatında biz bunun şahidi olduq, necə dəhşətli böhtanlar yayırıdılar meydana, çadırlara. Aclıq elan edən gənclərin "saatda" ayaqyoluna neçə kərə "getdiklərini" də "saymışdınız" və bunu Siz özünü televiziya ilə ələmə car çəkirdiniz...

Və axırını sözlüm: bu xalqın doğrudan da Yer boyda ürəyi var; torpaq kimi səbrli var, izin verib Siz müqəddəs Şəhidlər xiyabanına ayaq basıbsınız. Görəsən, heç olmasa orada, əbədiyyətin zülmü ayaqladığı torpaqda içini-zin lap dərin guşəsində ağlasığmaz cinayətlərinizi, başışlanmaz günahlarınızı xatırladınız mı?

"Yeni fikir" qəzeti, 23 yanvar 1992-ci il

P.S.: ŞƏR QAZANI

Açıq məktubun yazıldığı, çap olunduğu zaman 27 ildən artıq vaxt keçib. Yazılmasına səbəb 20 Yanvarın ikinci ildönümündən sonra ilk dəfə televiziya ekranında görünərək bu açıq itihanda göstərilirdi kimi, absurd, ağılatmaz fikirlər söyləməyiniz idi. Narahət ovqatla yazılmış o sətirlər o illərdə çox oxundu, sonralar kitablarımıza daxil edildi. Artıq bu müsibətin mahiyyətini, Siz başda olmaqla günahkarların adlarını, ünvanlarını tarix özü açıb və açır. Haçansa açıq məktubu qəzətdə yenidən dərc etdirəcəyimi (özü də sözdərdə) aqlıma gəlməzdi, əgər yeni cəfəngiyat – "Paxlava Production" internet televiziyasında saat yarımılıq şarlar, yalanlar, böhtanlar, lap başlıcası, xalqımız, yumşaq desək - hörmətsizlik deyimləri ilə doldurulmuş yeni müsahibəniz peyda olmasaydı.

Heç dəyişməyibsiniz, azı, 27 il bundan qabaqki ovqatınızdasınız – "Lenin komsomolunda" işləməyinizlə fəxr edirsiniz, siyasi ideologiyalı dövlətin xiffətini çəkirsiniz, eliniz Fuzulini hələ də "Karyağın" sayırsınız. Siyasi Büronun "məlum" üzvlərindən fərqli olaraq Sov.İKP üzvü biletini atmadığınız, ömrünüzü boyu saxlayacağınızı, axırda arxivə təhvil verəcəyinizi fəxrlə bayan edirsiniz.

Lap təəcüblüsü budur ki, otuz ildən artıq davam edən torpaqlarımızın düşmənlər tərəfindən zəbtinin "səbəblərini" işğalçı ölkədə hakimiyyət uğrunda gedən mübarizədə görürsünüz.

Özünü də bəraət qazandırmayın üçün kimə desən, şər atırsınız, yalan danışsınız, hamıya məlum olan adı faktları təhrif edirsiniz. 20 aylıq "hakimiyyətiniz" dövründə də belə çalışırdınız. Açıq məktubdan da sonra çap olunmuş "Əgər səlahiyyətin yoxsa..." adlı müsahibəmdən sətirlər düşür yadıma: "Milli dünyagörüşün, özünüdərk proseslərinin ritmini pozmaq, xüsusilə, Azadlıq hərəkatını təxribatlar yolu ilə boğmaq üçün...Vəzirov... kimi rəhbər lazım idi. Moskvaya belə kadr... gərəkdi! Bu rəhbər... Moskvanın siyasətini üç istiqamətdə aparırdı... Birincisi - çalşırdı ki, nəyin bahasına olursa-olsun, Qorbaçovun və onun antiazərbaycan, daşnakpərəst siyasətinin iç üzünü bilən Heydər Əliyevin reytingini aşağı salsın, onu böyük siyasət meydanına yaxın buraxmasınlar. Qorbaçovun Siyasi Büro yoldaşı imperiya üçün niyə belə təhlükəliydi? Ona görə ki, siyasi çevikliyi, zəngin təcrübəsi, güclü məntiqi o o illərin Siyasi Bürosunda fərqlənən bu dərün çəkəli adam ciddi çətinliklər şəraitində özünü yenidən göstərər, hadisələri başqa səmtə yönəldə bilərdi. Bütün hallarda Qarabağ ermənilərə verilməz, sərhədlərimiz pozulmazdı. İkincisi, Heydər Əliyev ələ bir şəxsiyyətdir ki, Qorbaçovla, Yeltsinlə... üzbaşlı oturub onları susdura bilər,

beynəlxalq aləmdə işfa eliyərdi. Və o da təsadüfi deyil ki, böyük siyasətdən zorla uzaqlaşdırılmış Heydər Əliyev Brəjnev - Qorbaçov Siyasi Bürosunun ilk üzvüdür ki, son imperatorun iç üzünü neçə il bundan qabaq açıb (Liqaçov və başqaları hələ indidə açırlar).

Üçüncüsü, real, böyük qüvvə olan Xalq hərəkatını nəyin bahasına olursa olsun parçalamaq, nüfuzdan salmaq, hərəkatla Heydər Əliyev qarşısında təşkil etmək, yaxud "eyniləşdirmək" (daha çox eyniləşdirdilər). Sov. İKP MK-da Vəzirov yayırdı ki, guya, Əbüləziz Əliyev Heydər Əliyevin əmisi oğludur... Qarşılıqda da, eyniləşdirməyə də məqsəd hər ikisinin zəiflətmək, xalqın gözündən salmaq idi. Bacarmadılar. Təkrar edirəm : Xalq müdrikidir!"

"Aydınlıq" qəzeti, 10 iyul, 1992-ci il.

Yadımdadırsa, açıq məktubu yazanda da, bu müsahibəni verəndə də mən siyasi, ya diplomatik vəzifə dağıdırdım, "Gənclik" nəşriyyatının baş redaktoruydum. Vətəndaş kimi, qəlbimin harayına dözməyib açıq məktubu, o illərin ağır problemlərindən bəhs edən digər çoxsaylı məqalələri qələmə aldım, bu mövzuda müsahibələr verirdim.

Ata-baba yurdlarından didərgin düşmüş soydaşlarımıza yeni böhtanlar atırsınız. Guya, onları Qarabağa aparmaq üçün ayırdığımız avtobusa (?) bircə nəfər də qaçqın minməyib. Mən o illərdə də yazmışam, çap olunub: Qəribə Azərbaycanın olan qaçqınların məramı Yuxarı Qarabağda yerləşməkdir. Onlar birmənalı bildirirdilər: "Biz yalnız ora getməliyik! Yarımtı qırılıb, Qarabağı xilas etmək istəyirik! (Bunu özümüzün şərafimiz, vəzifəmiz sayırıq)." Siz imkan vermədiyiniz. Xalq hərəkatını aşağılamaq niyyətiniz yənə də özünü gizlətmir. Hələ də qəbul edə bilmirsiniz ki, 1988-1990-cı illərdə küçələrə çıxan, meydanlara toplaşan yüz minlərlə vətəndaşımızın məramı Azadlığa qovuşmaq, Qarabağı xilas etmək və Sizin antiazərbaycan siyasətinizə son qoymaq idi.

Deyirsiniz, "əgər mitinqçilərə gündə 25 manat ödənilməsəydi, onlar hərəkatı dəstəkləməzdilər." Mən o mitinqlərdə hər gün 3-5 saat olmuşam. Mənə də 25 manat ödənilib? Minlərlə ziyalı, tanınmış, ləyaqətli insan, qeyrətli vətəndaşlar görmüşəm orada. Onlara da ödəyiblər? Siz belə böhtanlar yağdırmaqla bütün xalqımızı təhqir edirsiniz.

Köhnə absurd "tezisləriniz" yadımdan çıxmayıb. 1969-cu ildən başlayaraq, səksəninci illərin əvvəllərində ölkəmizdə aparılmış nəhəng quruculuq işlərini hələ də "görmə bilmirsiniz". "İstintaq" filmindən söz düşməsi də Sizi ayıltmır. "Lenin komsomolunda", diplomatiyada ən yüksək vəzifələr tutmuş yeganə azərbaycanlı olduğunuzdan dəm

vura-vura laqeydcasına bildirsiniz ki... guya, o filmə baxmayıbsınız. Elə bir kəndli, fəhlə, sadə "Lenin komsomolçusu" tapılamı o filmə baxmamış olsun? O filmin nəhəng ölkənin ən yüksək dəyərini – SSRİ Dövlət mükafatı almısı da "birinci Lenin komsomolçusu", "birinci diplomatu" maraqlandırmayıb?! Bu, məsələnin bir tərəfi! Digər əsas tərəfi – 20 aylıq hakimiyyətinizdə ölkənin məlum iki böyük regionundan olan kadrların yaxşıasına, pisinə baxmadan hamısını (istər paytaxta, istərsə də rayonlarda) ikinci, üçüncü, hətta dördüncü dərəcəli vəzifələrdən də son nəfərinədək azad edən, bu bölgələrdən onların dövlət aparatında ən aşağı dərəcəli işçi götürülməsinə imkan verməyən şəxsin guya, özündən əvvəl mövcud olmuş "klanlardan", "korrupsiyadan" dəm vurmaşı çox yumşaq desək, acı gülüş doğurur.

Böyük qardaşınız M.Qorbaçov, onun həndəvərindəkilər barədə bircə kəlmə də olsun tənqidi fikir söyləməyinizizin "siri" hamı açıq məktubda, həm də sözdərdə var. Böyük qardaşınızın dilindən yalan söyləməyiniz də mənə təəcübləndirir: "Hələ 1985-ci ildə Qorbaçov mənə Azərbaycan rəhbərlik etməyi təklif etmişdi". Ağ yalandır! 1985-ci ildə K.Bağirov öz ildən də az idi ki, Azərbaycana başçılıq edirdi. O dövrdə respublika rəhbərlərini belə tez dəyişirdilər. K.Bağirovu təcili əvəzləməyə ehtiyac da yox idi. O da Qorbaçovun tapşırıqlarını yerinə yetirirdi (Sizin kimi xalqın dəhşətli qırğına verib aradan çıxmasa da). 1985-ci ildə Azərbaycana rəhbər gəlmək istəyiniz öz səbətsiz, dağdıcı, məntiqsiz "islahatlarını", artıq hazırlanmışda olan Qarabağ xəyanətinin "layihəsini" həyata keçirməkdə ona ciddi mane olan dahi dövlət xadimi Heydər Əliyev böyük siyasətdən uzaqlaşdırmaq təxribatında böyük qardaşınız Qorbaçovun yardımçı olmaq məqsədi daşıyırdı! Yalnız şəxsən Sizin arzunuz olub. Ermənistanın müharibəsini, 20 Yanvar müsibətini beş il qabağa salmaq üçün?

Müsahibənin sonunda 2004-cü ildə Prezident İlham Əliyev yanında Azərbaycan ensiklopediyasının nəşri ilə bağlı keçirilmiş müşavirədən Siza aid epizod xatırlanır. Sizin cavabınız öz "ampluanızda" – öz səviyyəliyinizdə və daşlıqınızda. Prezidentin Sizi təqdimi isə zərgər dəqiqliyi ilə, düzgün, məntiqi və alternativsizdir: "Kimdir Vəzirov? Təlxək! Azərbaycanı biabır edən. Azərbaycan xalqının qanını axıdan!"

Sözərdənin sonunda açıq məktubdan sətirlər düşür yadıma: "Ən qatı cinayətkarlar da içlərində zərrə qədər qeyrət, namus hissi varsa, xalq məhkəməsinə günahlarını etiraf edirlər, törətdiklərini açıb-ağardırırlar..."

Siz doxsan yaşın kəndərində də özünüzdə bu qeyrəti, cəsarəti tapıb bilmədiyiniz, ləyaqətsiz oldunuz.

Siz – əsgir cəmiyyətin də, bu günün də şər qazanı!

12 mart 2019-cu il Bışkek.